

kan antage dette? Ja, det bliver atter Snderigsministeren, som skal afgjøre, om en Sygekasse kan antages at ville kunne fyldestgjøre sine Forpligtelser. Det vil under ordnære Forhold — jeg taler altsaa ikke om det Tilfælde, at en Epidemi eller lignende hjem søger den paagældende Egn — bero paa en Sandsynlighedsberegning, som kan slaa til, og som kan slaa feil, men hvem skal foretage eller i alt Fald approbere denne Sandsynlighedsberegning? Det skal Sygekasseinspektøren og Snderigsministeren, og da Ministeren nu har Hals og Haand over Vedtægterne, forsaavidt han overhovedet vil anerkjende Kassen, bliver Resultatet jo det, at det bliver Snderigsministeren, der fastsætter, hvor Meget Medlemmerne skulle betale, hvilke Indtægter Kassen skal kunne skaffe, for at det af Snderigsministeren skal kunne antages, at den kan fyldestgjøre sine Forpligtelser. Den meget ærede Minister nævnte, at medens Lovforslaget hovedsagelig var bygget paa Frivillighed, var det fra Regjeringens Side kun et Tilhyn, der fordrødes, et Tilhyn, som blev nødvendiggjort ved den Støtte fra Staten, som Lovforslaget lover at give Sygekasserne, nemlig en Fjerdedel af det samlede aarlige Medlemsbidrag til hver enkelt Kasse. Jeg tror ved, hvad jeg har sagt, allerede at have viist, at hvad Lovforslaget gaar ud paa at give Regjeringen, er langt Mere end et Tilhyn, at det er i Virkeligheden en fuldstændig Kommando over Sygekassernes Vedtægter, og hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg finder det rigtigt og ogsaa ønskeligt, at Staten træder hjælpende til for Sygekasserne ved at give Tilskud af Statskassens Midler; men jeg kan ikke indbrømme, at dette Tilskud gives efter nærværende Lovforslag paa en saadan Maade, at det kun betinges af et vist Tilhyn. Det er ganske andre og strengere Betingelser, som Lovforslaget sætter som Præmie for det Tilskud, der gives af Statskassen, ja ikke alene som Præmie for dette Tilskud, men ogsaa for det Pengetilskud, som Lovforslaget gaar ud paa at paalægge Kommunerne. Det er nævnt af flere ærede Medlemmer, tror jeg, at man sikkert maa vente, at de frivillige Bidrag, som Kommunerne hidtil i ikke saa ringe Grad have ydet Sygekasserne, maa falde bort eller dog i det Mindste væsentlig indstrækkes, naar der saaledes paalægges Kommunerne en Pligt til at betale bestemte Bidrag, som foreskrives dem, og som findes og meddeles dem af Sygekasseinspektøren efter de Regler, som Lovforslaget derom indeholder. Jeg tror, at man ikke vil kunne misfjende, at det allensfals ikke er

saar ganske almindeligt, naar man er pligtig til at betale Noget, at man saar lægger ved Siden af Noget, som man ikke er pligtig at betale. Det kan ske, men saar ganske almindeligt er det ikke, og jeg deler derfor den Frygt, at dette vil bevirke en Tilbagegang i de frivillige Tilskud, som fra Kommunerne Side hidtil ere givne Sygekasserne, en Tilbagegang, der mulig kan være ikke saa lidt større end den Pligt til at betale, som Lovforslaget vil paalægge Kommunerne. Jeg tror i det Hele taget ikke, at Kommunerne, disse jo saar stærkt overbeholdede Kommuner, ville synes om, at der her paalægges dem en ny Pligt, ny Udgift foruden de mange andre og trykkende, de i Forveien have, en Pligt til at betale et Pengebidrag, for hvis Anvendelse de ikke faae, saavidt jeg kan se, den mindste Indflydelse. Nei, skal Frivilligheden fuldstændig bevares med et Tilskud fra Statens Side, saar kan jeg vel forstaa, at man vil have noget Tilhyn med Anvendelsen af et saadant Tilskud; men at det dog maatte bevare den Karakter, at dette Tilskud gives under den Forudsætning, at Vedtægterne holdes saaledes, som de nu engang ere, saaledes som man forefinder dem, at i det Hele taget den Bevægelse, den Styrelse, som er i Sygekasserne, faaer den virkelige Raadighed over disses Virkefæds. Man maa ogsaa erindre, at endskjøndt Statskassen nu tilbyder et Tilskud og derfor forlanger, hvad jeg har kaldet Hals- og Haandsret over Sygekassernes Vedtægter, og derfor endvidere forlanger af og foreskriver Sygekasserne, at indenfor et vist Spillerum skulle de præstere saar og saar Meget til de Syge, saar paatager Staten sig, uaagtet den paalægger Sygekasserne disse Forpligtelser, ikke noget som helst Ansvar for, at Sygekasserne saar ogsaa ville være i Stand til med Statstilskud at opfylde de Forpligtelser, som maatte komme til at paahvile dem lige overfor de Syge. Jeg kunde forstaa, om Staten sagde: Vi tage den Sag i vor Haand, vi forlange saar og saar Meget, saar og saar store Indskud, og saar garanterer Staten i alle Tilfælde for, at Kassen skal svare de Syge, hvad den har Forpligtelse til. Men det er det, der ikke sker her; tværtimod, man giver et Tilskud, men forlanger i Kraft deraf at have fuldstændig Bestemmelsesret over Sygekassernes Vedtægter. Man paalægger Sygekasserne indenfor visse Grændser at tilsvare de Syge saar og saar Meget; men at Sygekasserne ville være i Stand dertil, i Særdeleshed under ekstraordinære Forhold, eller hvor store Bidragene skulle sættes, hvorledes Sygekassernes Indtægter skulle reguleres, for at de kunne blive